

Športno-kulturno
društvo Modrin
Mladinska knjiga

K e k e c, *planinarjenje in*

pohodništvo

vabi v soboto, 14. 8. 2010,
na LEPO GLAVO / Vetta Bella (2049 m)
Zahodne Julijske Alpe / Italija

**ZBORNO MESTO: ob 6.30 uri - parkirišče VOKLO ob avtocesti
Ljubljana - Jesenice**

Nadmorska višina: 2049 m

Višina izhodišča: 989 m

Višinska razlika: 1060 m

Izhodišče: Jezerska dolina (Val Rio del Lago) ob izteku Belega potoka (Rio Bianco)

Časi (približni): izhodišče – vrh 3 ure, sestop 2.30 ure, skupaj 5.30 ure

Oprema: dobra planinska oprema

Težavnost: srednje zahtevna označena pot

Zemljevid: Atlas Slovenije (2005), stran 46 ali Julijske Alpe – zahodni del

Opis: do parkirišča ob izteku Belega potoka v Jezerski dolini se pripeljemo po cesti Trbiž (Tarvisio) – Predel (Passo del Predil). Pred Rabeljskim jezerom (Lago del Predil) peljemo naravnost oziroma v smeri Nevejskega prevala v Žlebeh (Sella Nevea), levo je cesta za mejni prehod z Italijo in Bovec. Po nekaj km vožnje tik pred iztekom Belega potoka v Jezernico je manjše parkirišče, kjer lahko pustimo prevozno sredstvo ali peljemo še malo naprej, kjer je nekoliko več prostora. S ceste se napotimo na začetek označene poti za kočo Brunner (Rif. Brunner), ki je na višini 1432 m. Pot nadaljujemo ob potoku, sprva zložno, kasneje pa se pot postopoma dviga. Do prečenja Belega potoka nas spremlja njegovo živahno kлокotanje s slapiči, ki se iztekajo v tolmine, nato se pot vzpne v gost listnat gozd, gremo mimo studenca in po široki mulatjeri kmalu dosežemo kočjo. Koča Brunner je večinoma zaprta in ne služi svojemu namenu in je zaradi nenehnih vandalskih vlomov največkrat zaprta. Pred kočjo so klopce za prijeten počitek. Ob kočji je razpotje s smernimi tablam. Levo pelje pot proti bivaku Gorizia in za kočjo Corsi, desno se spušča pot v dolino do Rablja, naravnost oziroma za kočjo pa pelje široka steza do potoka, ki ga preskočimo in po nemarkirani stezi med skalovjem in ruševjem nadaljujemo pod južna pobočja Lepe glave. Pot je označena z rdečimi pikami, ki so redkejšje, zato je potrebna dobra mera previdnosti. Z orientacijo ne bo problemov, saj venomer pred seboj vidimo poševne gredine te lepe in svetle gore. Levo od nje je Rogljič, drzna gora, med njima pa globoka in ozka škrbina Belega potoka. Ko prehodimo del ruševja se izognimo skalnemu oziroma zemeljskemu odlomu in hodimo nad njim po krušljivem svetu do grape. Od tu naprej je hoja po ozkem robu nekoliko izpostavljena, ki pa kmalu preide na širše pobočje in se začne strmo vzpenjati. Po žlebu se vzpnemo do nizkih stebrov, zavijemo levo na ozko stezo, ki se vzpne po travnatem pobočju, skozi ruševje do roba stene. Pot naprej ni več zahtevna in smo v nekaj minutah na vrhu. Vrh je ozek in precej izpostavljen, bodimo previdni. Vrh je sila razgleden, pri sebi imejmo zemljevid, da bomo lažje spoznavali vrhove Zahodnih Alp, ki nas v izobilju obkrožajo.

**Morebitno udeležbo sporočite Franju Brglezu, na telefon 01 241 3270 ali
040 470 395, do četrta, 12. 8. 2010.**

Srečno, FB